S5 OBALNI

Številka 10, Letnik IV

Oktober 2000

GLASILO RK JADRAN S59CST

Glasilo Obalnih Radioamaterjev





Uredniski Odbor

Vanja S59AV



Urednik Informativnih Prispevkov

Adi S55M



Urednik kontest rubrik

Milos S54G



Urednik UKV novic

S53Z Zarko



Tehnicni urednik

S53MA Alen



Urednik QRP rubrike

S57LO Boris



Glavni urednik

S57NKI Danijela



Direktorica ekspedita

RAZMNOŽEVANJE OMOGOČIL TELEKOM SLOVENIJE

S50 POSTAJA MEDNARODNI

Prejšnji mesec sem od Alena, S53MA, dobil email v katerem je Andrea, IV3ZBL, povedal, da je slišal za naš časopis in če se lahko na njega naroči. Povedal je še, da bi se rad naučil slovenščine, da bo Alenka, njegovo dekle, vesela. Po e-mail sestanku uredniškega odbora smo se odločili, da mu ga bomo začeli pošiljati.

Moram reči, da sem bil njegove pošte kar vesel, saj je danes slišati željo po znanju slovenščine precej redka stvar, poleg tega pa me je spomnila na prvo poglavje našega priročnika, če posebej na zadnji odstavek, ki gre nekako tako: "Navdušenost, eksperimentiranje, konstruktorstvo, požrtvovalnost, raziskovanje, so karatkerisitke radioamaterstva, ki se dokazujejo v vsakdanji radioamterski dejavnosti. Niso pa samo tehnične narave, ampak so ambasador dobre volje, prijateljstva in razumevanja med ljudmi vsega sveta." (Naj mi avtorji oprostijo, citiral sem po spominu). Ljudje, ki se ten načel v radioamaterstvu držijo, pa so danes vse bolj redki, kar jemlje našemu hobiju precej čara. Pomoč med radioamaterji postaja vprašljiva, če ni iz prave strani. Komentarji tekmovalnih ekip v časopisih so same obtožbe kdo je koga zakaj. Užaljeni odstopajo, nato pa "uzurpirajo", nekateri bi del naše druščine dali v muzej, ostali bi "zvezo na kolac", da o nelegalnih početjih sploh ne govorimo (WRTC znaki). Vse skupaj me spominja na moderne olimpijske igre, kjer sploh ni več važno sodelovati, niti zmagati več, vse se vrti samo še okoli sponzorjev in denarja. Športniki sploh niso več važni. Nogo si je zlomil? Novega sem, steroide (kilovate), pa imamo spet prvaka... Verjetno bo kdo rekel : "Eh vi v Obalnem, samo kritizirati znate, kaj ste pa vi naredili za radioamaterstvo?" Odgovor je zelo enostaven in mogoče za koga boleč: Živimo in delamo po načelih iz zadnjega odstavka našega priročnika, tako v radioamaterstvu, kot v našem vsakdanjiku ! In verjamem, da bodo ta načela nekoč spet na prvem mestu vseh radioamaterjev...

Lep pozdrav

Boris, S57LO

RADIOAMATERSKI OBRAZI

JOŽKO TOMINEC, S52JT

Jožko je bil rojen leta 1964 v Kopru. Z radioamaterstvom se je prvič srečal leta 1980 na mladinski delovni akciji v Slovenskih Goricah. *"Ko so nam, brigadirjem, dodeljevali interesne dejavnosti, sem bil dežuren. Po dežurstvu sem se šel prijavit tudi jaz za kakšno interesno dejavnost. Ni bilo več dosti za izbirat: šiviljski ali pa radioamaterski krožek. Izbral sem radioamaterstvo. Tam sem položil tudi svoj prvi radioamaterski izpit, tedanjo E klaso" (UKV FM).* Po vrnitvi domov je Jožkotu Julijan Vivoda, S56UVJ, pokazal, kje je radioklub, kamor se je Jožko takoj včlanil. Za krmilom koprskega radiokluba je bil takrat Žarko, sedanji S53Z. Najbolj zagreti mlajši člani so bili: Adi, S55M, Marko Jeklar, Darko Kocjančič, S56EKP in Jožko, ki je bil do leta 1983 aktiven iz klubskih prostorov na UKV bandu. Delal je pod klubskim znakom YU3CST. Iz tistih časov je povedal naslednjo štorijo: *" Trije nadebudni mladi radioamaterji: Adi, Darko in jaz smo se odpravili na marčevski kontest na Slavnik. Ostali radioamaterji so nas prepričevali, da naj ne hodimo, ker je slabo vreme. Mirko, S51LT in Mirko S52EM sta naju prepričevala naj delamo iz kluba, češ, saj ni treba da ste prvi. Uspelo nam je prepričati Mirkota, S52EM, da nas je zapeljal do Podgorja. Vreme je bilo res obupno, mi pa smo se s kompletno opremo na hrbtih (FT221R, linearc, antena, napajalnik...) odpravili na pot. Še dobro, da je imel Darko nekaj "visokooktanskega goriva" s seboj. Tako močno je pihalo, da smo se na čistini pod vrhom plazili po vseh štirih. Na cilju smo postavili anteno in vzpostavili eno samo zvezo, ki se je glasila: Ivi*

pridi nas iskat." Ni kaj, poučna zgodba.
" Leta 1983 so me v tedanjem vodstvu kluba prepričali, da sem začel obiskovati tečaj za "C" kategorijo. Najbolj vztrajen v prepričevanju je bil Žarko - tega ne bom nikoli pozabil. Tečaj je vodil Ivi Lojk, S52VW." Leta 1990 je Jožko opravil izpit za operaterja "B" klase in dobil svoj prvi osebni klicni znak YT3JT. V tem letu je bil izvoljen tudi za predsednika RK Jadran v Kopru.
Ko sem ga povprašal o tem, katera je njegova najljubša radioamaterska dejavnost, mi je kratko in jedrnato odgovoril: *" Telegrafija na 21 Mhz."*
Jožkota tekmovanja ne zanimajo najbolj. Veliko bolj ga pritegne klasično operatersko delo na postaji. Žal pa je zaradi pomanjkanja prostora in študijskih obveznosti začasno pospravil KV postajo in antene. Pa ne za dolgo. Pravi, da bo takoj, ko se reši študija, vse postavil nazaj.
O radioamaterstvu na Obali pa takole: *"Glede na stanje v društvih na splošno bi rekel da je prav, da je šel razvoj dogodkov v tako smer, da si lahko vsak kupi štacjon in opremo brez kakšnih travm in šverca. Zato je potrebno najti nov smisel za druženje med radioamaterji, saj PPS-i niso več tista združevalna točka. Gede iskanja novih izzivov pa se na Obali nimamo česa bati, ker so med nami še vedno ljudje, ki s svojim delom predstavljajo avantgardo. Tem bi morali klubi maksimalno pomagati. Obala je bila vedno napredna, vsaj kar se tiče UKV dela in packet radia."*
O prihodnosti radioamaterstva pa je mnenja, da se naš hobi spreminja, da se dogajajo različni preskoki v smislu razumevanja radioamaterstva kot takega. Sprva so bili vsi radioamaterji konstruktorji. V to jih je silila nuja, saj tovarniško izdelanih postaj preprosto sploh ni bilo. Danes so postaje lahko dostopne, seveda, če imaš dovolj denarja za nakup. Torej postaja konstruktorstvo vedno bolj domena tistih, ki se selijo na ekstremno visoke frekvence, za katere si je potrebno graditi postaje, saj jih v prodaji ni, za ljudi, ki dandanes zagotovo predstavljajo radioamatersko avantgardo. O telegrafiji pa pove takole: *"Nekateri doma in po svetu mislijo, da bo telegrafija ugasnila, da bo izumrla. Mislim, da je to nonsens, da do tega ne bo prišlo, saj se radioamaterji med drugim tudi po telegrafiji ločimo od uporabnikov GSM telefonov in razne profesionalne UKV ropotije."*
S52JT radioamaterska oprema: ročni UKV Standard C-160, Kenwood TS-440 (do nadaljnega konzerviran), UKV GP in W3DZZ multiband trap dipol - oboje v kleti čakajoč na "boljše cajte".
Še o marsičem - kar pa ni za objavo - smo Jožko, Žarko in jaz klepetali tisti večer. V mirnem in skoraj popolnoma praznem bifeju smo popili nekaj piv in obujali spomine na radioamaterske dogodke. Nekaj grenkega priokusa pa mi je le ostalo: Ali je res, da smo se včasih radioamaterji več družili in se lepše imeli skupaj?

Vanja, S59AV



S5 OBALNI

S5 - CW FAN GROUP (S5-CWF)

(glej septembersko številko S5Obalni)

Zaporedje številk ustanoviteljev #001 do #007 je določil žreb na ustanovnem sestanku.

Dosedanji člani:

S5-CWF #001	Vanja, S59AV
S5-CWF #002	Andrej, S57RW
S5-CWF #003	Boris, S57LO
S5-CWF #004	Matjaž, S53AU
S5-CWF #005	Miloš, S53EO
S5-CWF #006	Alen, S53MA
S5-CWF #007	Žarko, S53Z
S5-CWF #008	Rudi, S57NPR
S5-CWF #009	Jelka, S57NW
S5-CWF #010	Dane, S57CQ
S5-CWF #011	Valter, S51VI
S5-CWF #012	Vladimir, S57KV
S5-CWF #011	Valter, S51VI
S5-CWF #012	Vladimir, S57KV

Do zaključka redakcije smo dobili naslednje kompletne zahtevke za članstvo in s ponosom sprejeli medse ljubitelje telegrafije:

S5-CWF #013	Robert, S59J
S5-CWF #014	Jože, S51WO
S5-CWF #015	Gabor, YU7WJ
S5-CWF #016	Gregor, S57VGE
S5-CWF #017	Zvezdan, S51OZ

Telegrafisti, pridružite se nam!

Vanja, S59AV

Kontest Rubrika

Urednik: Adi, s55m

Contest "score"!

Na letni skupščini S5-Obalnega je moja malenkost obljubila, da bo tu pa tam napisala kakšen članek o tekmovanjih, predvsem tistih VHF in UP. Kje pričeti? Jasno, na začetku!

Kakor globalno okolje, tudi tekmovanja niso več takšna, kot so bila. Vse se spreminja predvsem v tisto smer, ki večini od nas ne ustreza najbolj, to je smer: drago-dražje-najdražje-ubijalsko! Seveda to velja le, če želite v tekmovanju doseči vrhunski rezultat. Oprema, ki je potrebna za to ni več samo dober RTX in velika antena ampak mnogo več. Dandanes zmagovalne ekipe uporabljajo v povprečju dva do tri (nekateri tudi 5 in več) antenske sisteme, ki naj bi bili čim bolj enakovredni po dobitku, le da z njimi naenkrat pokrijemo več glavnih smeri, v katerih pričakujemo čimveč korespondentov. Nekateri naenkrat vse sisteme uporabljajo tako na sprejemu, kakor tudi na oddaji,vendar to ni najboljša (niti dobra ne!!) rešitev, kajti na takšen način se nikakor ne moremo rešiti motenj, ki prihajajo seštete z vseh anten na naš sprejemnik.Boljša je rešitev, da na oddaji napajamo vse sisteme naenkrat, na sprejemu pa izbiramo med njimi. Ta preklop je možno narediti na več načinov, od tistega z koaxialnimi releji, do preklopa s PIN diodami. Čeprav nekateri pravijo, da antenski predojačevalnik ni potreben, po lastnih izkušnjah menim, da je to relativna stvar tesno povezana z karakteristikami sprejemnika. Kot zanimivost poglejmo,kaj vse na hrib zvleče tekmovalna ekipa (S58W), ki dosega kolikor toliko dobre rezultate! (v oklepajih so cene določenega dela opreme). Najprej antene: Na glavni stolp običajno postavimo dve 9-metrski anteni (500 DEM), postavljeni ena nad drugo.

Drugi sistem predstavlja osem tri elementnih anten (500DEM) postavljenih ena nad drugo na devet metrskem drogu (100DEM). Oba antenska sistema sta od tam povezana do dveh linearnih ojačevalnikov (3cx800+GS35 =5700 DEM)in od tam naprej na preklop RX/TX, ki vsebuje nekaj koaxialnih relejev (200DEM).

Za preklopom je v sprejemni veji še pasovni filter (100DEM) in za njim še predojačevalnik (400DEM), potem pa vse skupaj končno pride na sprejemnik IC275H (3000 DEM). Ob predpostavki, da vam je velikodušni šef v službi dovolil uporabljati prenosni računalnik (0 DM) ostane za "shack" le še "voice keyer"(350DEM).

Ampak to še ni vse! Rotator, ki obrača vsaj glavni sistem (800DEM) je neophodna stvar. Za dodatnih 5% skupnega rezultata pa primaknite še PACKET opremo (1000DEM),da boste vedno pravočasno obveščeni,kaj se dogaja (DX cluster, conference channel). Tu je še kup malenkosti, kablov ,konektorjev, slušalk, akumulatorjev in ostale krame, ki tudi stane,ampak jo bom raje izpustil, da bo končni seštevek bolj človeku prijazen.

Če še niste sešteli (sproti) naj vam povem,da je končni "score" cca. 12.000 DEM , kar pa bo verjetno premalo, da bi kupili vse, kar je dejansko potrebno za tekmovanja. Če pa vas tudi to ne odvrne od tega, da bi se šli tekmovanja zares, je tukaj še čas, ki pa ima različno ceno za različne ljudi. Na tekmovanje je potrebno odriniti običajno že v petek, na mrtvo zmatrani, pa se boste domov najbrž vrnili v nedeljo pozno zvečer. Ker se dobre rezultate dosega z visokih gora (dobre ceste nimamo niti do Kopra kaj šele na gore; živelo Prekmurje, ki je izjema,ki potrjuje pravilo), bo vaš jekleni konjiček prijetno zmatran ob vrnitvi v dolino (vzdrževanje stane!!!), razen v primeru prej omenjenega šefa.

Pri vsem skupaj pa vedno računajte tudi na davek, ki ga tu pa tam vzame Mati Narava. Vreme je zelo nepredvidljiva stvar, v radioamaterskem smislu pa zna biti tudi vreme zelo, zelo draga stvar. In če vam ne vreme ne stroški niso vzeli veselja do tekmovanj, potem je tukaj še "kolega" s sosednjega hriba, ki se ni odpravil na tekmovanje z ustrezno opremo ampak z nahrbtnikom za "špricanje" (pa ne po trtah)!

Ogromno je če-jev in vloženega truda, da bi dosegli rezultat in vsakič se še kaj najde, kar bi bilo dobro imeti (transverter pa dober KV RTX naprimer) to pa znaša še n x dodatnih DEM.

Še vedno vztrajate ? Potem imate bodisi ogromno denarja in veliko časa ali pa enostavno ljubite ta hobi, tako, kot ga ljubim jaz! 73 in nasvidenje v naslednji vojni!

S55M-Adi

Sierra, Sugar & Santiago (five)

Za lažje razumevanje pri komuniciranju preko radijskih postaj v foniji so v uporabi tablice črkovanja. Na radioamaterskih tečajih se lepo naučimo slovenske in mednarodne abecede in tu naj bi se stvar končala. Predvsem pri mednarodnih zvezah pa potem zelo pogosto naletimo na "nestandardna" črkovanja in začetnik ima pri tem lahko nekaj težav. Od kod sedaj razni "sugar", "yokohama", "baker" in ostali? Poglejmo si zato na kratko nekaj zgodovine.

Potreba po črkovanju je nastala zaradi boljše razumljivosti. Ena izmed prvih dejavnosti, kjer se je razvila fonija je bilo letalstvo. Tudi na tem področju so začetki povezani s telegrafijo, fonija se je začela razvijati nekje v dvajsetih letih, hkrati z razvojem civilnega prometa. Telegrafija v civilnem letalstvu pa ni bila opuščena in se je, predvsem na daljših poletih, uporabljala nekje do srede petdesetih let, ponekod pa celo v šestdeseta. Drugo poglavje so bila vojaška letala, kjer so pač potrebovali nekaj bolj praktičnega kot taster in tako so nekje pred drugo svetovno vojno britanci že uporabljali VHF postaje za medsebojno sporazumevanje.

Če se povrnemo na razvoj letalske abecede: leta 1930 je ITU predlagala standardizirano abecedo z geografskimi imeni in vanjo diplomatsko

razporedila mesta z vsake celine:
A-AMSTERDAM, B-BALTIMORE, C- CANADA, D-DENMARK, E-EDDISTON, F-FRANCISCO, G-GIBRALTAR, H-HANNOVER, I-ITALY, J-JERUSALEM, K-KIMBERLEY, L- LIVERPOOL, M-MADAGASCAR, N-NEUCHATEL, O-ONTARIO, P-PORTUGAL, R-RIVOLI, S-SANTIAGO, T-TOKIO, U-URUGUAY, V-VICTORIA,W- WASHINGTON, X-XANTIPE, Y-YOKOHAMA, Z-ZULULAND.
Ker pa so bile nekatere besede težko izgovorljive, so nekaj let kasneje zamenjali "Kimberley" z "Kilogram", "Zululand" z "Zurich" kasneje pa zaradi političnih razlogov še "Hannover" s "Havana". Taka tablica je bila uporabi do 1945 leta, ko so pod vplivom američanov uvedli krajše besede:
A-AFFIRM, B-BAKER, C-CAST, D-DOG, E-EASY, F-FOX, G-GEORGE, H-HYPO, I- INTER, J-JIG, K-KING, L-LOVE, M-MIKE, N- NEGAT, O-OPTION, P-PREP, Q-QUEEN, R-ROGER, S-SAIL, T-TARE, U-UNIT (-ED), V-VICTOR, W-WILLIAM, X-XRAY, Y-YOKE, Z-ZED.
To abecedo je leta 1947 mednarodna organizacija civilnega letalstva nekoliko spremenila in tako dobimo:
A-ABEL, B-BAKER, C-CHARLEY, D-DOG, E-EASY, F-FOX, G-GEORGE, H-HOW, I-ITEM, J-JIG, K-KING, L-LOVE, M-MIKE, N- NAN (-CY), O-OBOE, P-PETER, Q-QUEEN, R-ROGER, S-SUGAR, T-TARE, U-UNCLE, V-VICTOR, W-WILLIAM, X-XRAY, Y-YOKE, Z-ZEBRA.
Vendar je bilo še vedno nekaj besed težje izgovorljivih in tako so leta 1954 "pogruntali" novo abecedo, ki se je ohranila do danes:
A-ALFA, B-BRAVO, C-CHARLEY, D-DELTA, E-ECHO, F-FOXTROT, G-GOLF, H-HOTEL, I-INDIA, J-JULIETT, K-KILO, L-LIMA, M-MIKE, N-NOVEMBER, O-OSCAR, P-PAPA, Q-QUEBEC, R-ROMEO, S-SIERRA, T-TANGO, U-UNIFORM, V-VICTOR, W-WHISKEY, X-XRAY, Y-YANKEE, Z-ZULU.
Ta abeceda je v letalstvu edina dovoljena, in prav je tako - zaradi varnosti. Pri naših vsakdanjih amaterskih komunikacijah pa dostikrat pomaga, če namesto standardnih črkovanj uporabimo še

variacije na to temo. Tako sem nekoč na 50 MHz vztrajno (in namerno, hihi) dopovedoval Francozu, da sem "sierra five" v vseh mogočih variacijah od "zavite" do "ruske" izgovorjave pa še vedno ni šlo ("...zero fajv, pliz ripit..."), ko sem k temu dodal še "sugar" oz. "santiago five" pa ni bilo problema. No, katere "zgodovinske" črke so še uporabne, naj presodi vsak sam. Če k vsemu temu dodamo še abecede posameznih držav (pa še kakšne druge, ki jih srečamo "na bandu"), lahko vidimo, da imamo na razpolago lepo število črkovanj za posamezno črko, pomembno pa je, da jih pozna tudi naš korespondent oz. da ga ne zmedemo. Da ne bo kdo rekel, da sem pozabil na številke - tudi one imajo predpisano "abecedo", a se v radioamaterstvu redko uporablja.

vir: A.Kukovec, Letalska frazeologija, Krila 6/93

Gregor, S57VGE

GRADNJE IN KONSTRUKTORSTVO

Izdelava radijskega vmesnika RS-232 za krmiljenje radijske postaje pri delu s tekmovalnim programom.

Na tekmovanjih uporabljamo že nekaj časa računalnik za delo in vodenje dnevnika zvez in delanih postaj. Le starejši amaterji se še spominjamo, kako je bilo še pred nedavnimi leti, ko si moral imeti poleg tekmovalca še ekipo za logistiko vodenje dvojnih zvez. Pri pile-upu si pač nisi mogel pisati na poseben list opravljenih zvez. Pri iskanju novih zvez pa si rabil nekoga, ki ti je "na hitro" povedal, *tega že imamo*. No časi se spreminjajo, tehnika napreduje in sedaj smo že tako daleč, da sam računalnik kliče CQ, vodi dnevnik s točno uro delane zveze, pove ti, da si postajo katero hočeš poklicati že delal... Na sploh s tehniko se je olajšalo tudi delo na radijski postaji v tekmovanjih in na splošno tudi pri vsakodnevnem vspostavljanju radijskih zvez.

Na splošno rečeno, dandanes se skoraj več ne dela s papirnatim LOG-om. Seveda obstaja več razno raznih programov, prirejenih za različna tekmovanja KV in UKV. Poleg tega je še mnogo programov od različnih avtorjev, kateri imajo svoje prednosti in tudi pomanjkljivosti. Radioamaterji smo taki, da preiskušamo vse kar nam pride pod roko. Program, kateri bo nam osebno odgovarjal si ga sami izberemo, ali se odločimo in si priskrbimo program, za katerega je nekdo že preiskušal in ugotovil da je primeren. Sam sem delal že z EA-88, CQA, CT in N6TR-jem. Namen tega članka ni ta, da bi delal reklamo za bilo kateri program, opisal vam bom pač praktično izdelavo vmesnika katerega jaz in kolegi iz North Adria Contest Group - Koper uporabljamo pri tekmovanjih. Načrtov je po vseh revijah veliko in poleg tega ima vsak avtor programa še v dodatku priloženo skico povezave iz PC-ja na radijsko postajo.

N6TR ima enostavno skico priključkov v poglavju *Suggested interface circuits*. Kljub temu, da so označeni vsi priključki "pini" s številkami in je priložena skica se lahko začetnik na področju spajkanja malo ustraši kako vse to povezati, da bo delovalo. Odločitev kje to postaviti, kakšna velikost škatlice povezovalni kabli itd. tega ni opisano, ker smatra vsak avtor programa, da to delajo profesionalci, če pa ne znaš vmesnik izdelati

ga kupi od njih HI.

Kot sem že prej omenil, bomo izdelali vmesnik za N6TR program. Obstojajo dve varianti izdelave. Za serijski vhod v računalnik in paralelni. Odločil sem se za izdelavo paralelnega vhoda, ker ima izvode še za ročko elektronskega tasterja, da nam je vedno pri volji za dodatno tipkanje "mimo" programa. Pri serijskemu vhodu tega ni in moramo ročko dodati z razdelilcem na vhod tasterja kar na radijski postaji. Odločil sem se tudi za optokuplerje, ker s tranzistorjem mi ni krmililo postaje FT101E, zaradi prevelikega toka releja za tipkanje.

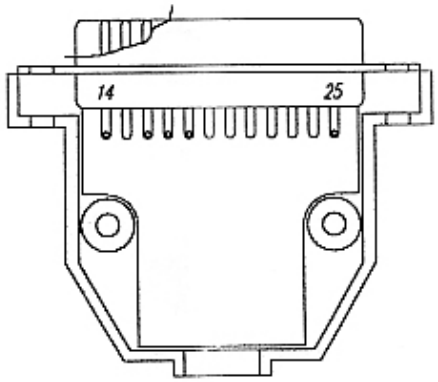
Vmesnik bomo izdelali v miniaturni izvedbi v sami škatlici DB-25 priključka za računalnik. Seveda so tudi te škatlice različnih oblik, zato se bo treba odločiti za nabavo take kot sem jo uporabil jaz, ali si velikost tiskanega vezja prirediti na dimenzije uporabljene škatlice. Preden pričnemo s sestavo, si moramo nabaviti vse potrebne elemente in kabelčke, ter priključke. Ko bomo imeli vse opisane elemente doma se lahko lotimo izdelave.

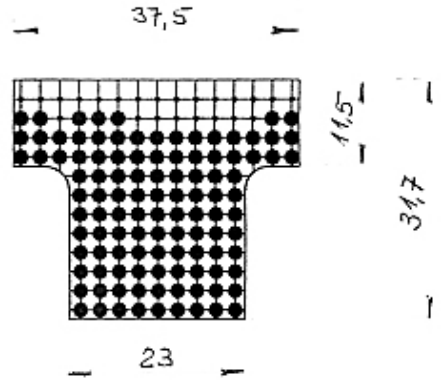
Spisek materiala:

1 kos DB-25 konektor (moški)
1 kos tiskanega vezja 4x5cm (z luknjicami)
1 m oklopljen kabel - dvojni(2 žili 2 opleta)
0,5 m oklopljen kabel - enojni (2 žili in oplet)
1 kos stereo vtičnica za na kabel
1 kos vtikač - mono ∅ 6 mm za RTX-key
1 kos "Činč" vtikač za PTT v RTX
2 kos optocoupler 4N23 (4N25 ali 4N32)
2 kos upor 1 Kohm (1/8 W)
2 kos upor 10 Kohm (1/8 W)
2 kos kondezator 10 nf

Izdelava:

Prvo se lotimo izdelave tiskanega vezja. Odpremo škatlico konektorja DB-25 in dimenzijsko preverimo notranjost. Lahko si na kartonček narišemo dimenzije iz načrta in poiskušamo, če se bo dala škatlica zapreti. V primeru da nekoliko odstopa od dimenzij zaradi kakšnih vijakov in podobno, si zarišemo in priredimo dimenzije za našo uporabo. Nato vzamemo enostransko tiskano vezje z luknjicami, katero ne sme biti predebelo! To so eksperimentalne plakete tiskanega vezja, kjer je okrog vsake luknjice bakrena površina. Obstoja namreč več vrst in debelin tiskanin. Na vezje narišemo s svinčnikom velikost in obliko, kjer bomo z žagico za šniclanje izrezali po obodu naše bodoče vezje. Neravnine lepo popilimo. Iz slike je razvidno, koliko krogcev je na zgornji strani tiskanine. Ker je razmak med krogci na tiskanini in med priključnimi nogicami konektorja različen, bomo vse odvečne krogce bakra postrgali proč, ali jih previdno odpilili. Najbolje bo, da si glede na prikazano sliko označimo tudi mi na ploščici krogce, katere moramo odstraniti in jo tako tudi izdelamo.





Tiskanino vtisnemo med oboje kontakte DB-25 priključka tako, da bodo na levi in desni strani enako oddaljeni kontakti od roba tiskanine. Sedaj lahko zopet preverimo, če se bo dalo škatlico lepo zapreti. Še vedno imamo čas, da nekoliko popilimo višek materiala in nekoliko zaoblimo vogale. Tiskanina nam bo služila, da nanjo pritrdimo vse potrebne elektronske komponente. Na sliki je lepo razvidno, da sem odstranil ves baker na tistih mestih, kjer bi lahko naredil stik čez dve nogici konektorja, ter na tistih mestih kjer bakrenih krogcev ne potrebujemo. Sedaj moramo tiskanino prispajkati na nogice konektorja na ta način, da prispajkamo 14 in 25 nogico. Sedaj tiskanine ne bomo več vlekli ven in naš vmesnik je pripravljen za spajkanje ostalih komponent.

Velja si zapomniti, da so na notranji strani konektorja poleg vtičev na DB-25 konektorju gledano od spredaj - napisane številke. Konektor ima v eni vrsti 13 pinov, v drugi pa 12 pinov, kar da skupaj 25. Naša tiskanina z enostranskimi bakrenimi krogci bo obrnjena proti krajši strani (vrsti) pinov, kjer jih je 12.

Nadaljevanje prihodnjič - med tem časom pa si vse opisano nabavite in izdelajte. S53Z

Doing more with QRP Less

Urednik:Alen,S53MA

S53MA@hermes.si, www.qsl.net/s53ma

QRP Klubi

http://www.dl-qrp-ag.de/

DL-QRP-AG

Nemški DL QRP AG klub je precej mlad. Ustanovljen je bil leta 1998 na pobudo Petra Zenkerja, DL2FI. Namen obstoja kluba je predvsem spodbuditi samogradnjo sprejemnikov in oddajnikov in v pospeševati QRP aktivnost (delo z majhno močjo) ne glede na valovna področja in vrsto dela. Članstvo kluba zelo hitro narašča, cilj, ki so si ga zastavili pa je naravnost impresiven, 2000 članov do konca leta 2000. Trenutno se članska številka vrti nekje okoli 1800. Čemu je vzrok za tako veliko zanimanje za relativno mlad klub? Odgovor je v dobro organizirani ekipi aktivnih nemških QRP-jašev in zapolnitvi praznine, ki so jo pokrili z izdajo atraktivnega magazina, QRP-Report, ki izhaja štirikrat na leto. Magazin vsebuje sheme, nasvete, in izkušnje mnogoštevilnih nemških QRP-jašev. Celoten magazin je seveda v nemškem jeziku. Klub ima tudi lepo urejene spletne strani, večino prevedenih tudi v angleščino. Preko DL-QRP - AG lahko naročite tudi kakšen izmed njihovih KIT kompletov kakor tudi QRP kristale. Ponujajo tudi ameriške in angleške QRP KIT-e in elemente. Za včlanitev v klub je potrebno poslati sledeče podatke: ime, priimek, klicni znak ter plačati letno članarino (20DM), ki jo lahko plačate direktno na bančni račun: Konto 1120030265, BLZ 100 500 00, Berliner Sparkasse, ali pošljite 20 DM v pismu na naslov, DL-QRP-AG, c/o, Hildergard Zenker Saarstrasse 13, 12161 Berlin. Članarina velja za štiri številke magazina QRP-Report (v prosti prodaji je cena posamezmega izvoda 5DM), vsak novi član pa prejme tudi magazine, ki so že izšli vtekočem koledarskem letu. DL-QRP-AG ima veliko podporo tudi pri nemški zvezi radioamaterjev DARC, saj si samo s članarino ne bi mogli privoščiti tako obsežnega dela in kakovostnega glasila. Vsekakor, članstvo v DL-QRP-AG priporočam, saj je poleg G-QRP eden "najmočnejših" v Evropi.

www.qrp.s5obalni

Wilderness radio:
http://www.fix.net/jparker/wild.html
SM3CER tekmovalni koledar:
http://www.sk3bg.se/contest/
Daily DX informacije:
http://bernie@dailydx.com/
North Florida DX association:
http://no4j.com/nfdxa/logs/logs.asp

WB4JJJ home page:
http://members.aol.com/wb4jjj/hamradio/index.htm
K3HRN QRP web page;
http://www.min.net/~thom/qrp/index.shtml
Radio Works
http://radioworks.com/hpmain.html

Qrp skedi ob sredah ob 2030 uri!!

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

DX-ADR

EX8MIO P.O.Box 2, Bishkek, Kyrgyzstan 720011
F5OGL Didier A. Senmartin, DASC, P.O Box 19, 35998 Rennes Armees, France
FK8GN Alain Allegret, B.P. 133, F-98850 Koumac, France
G0KBO Vladislav Kravchenko, 16 Birchfield House, Birchfield Street, London E14 8EY, England, UK
G3SXW Roger Western, 7 Field Close, Chessington,Surrey, KT9 2QD, England, UK
G3TXF Nigel Cawthorne, Falcons, St. George's Avenue, Weybridge, Surrey, KT13 0BS, England, UK
G4ZVJ Andy Chadwick, 5 Thorpe Chase, Ripon, HG4 1UA England, UK
HS0GBI Cherdchai Yiwlek, 56-31 Moo 10, Kookat, Lumlukka, Patum Thani, 12130, Thailand
HV5PUL Luca Della Giovampaola, Responsabile Tecnologia Informatica,

Enjoy Dxing!

